

РЕШЕНИЕ

№ 8339

гр. София, 02.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **8719** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр.чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Т. И. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, чрез адв. А. Р., срещу Заповед № РД-10-05/01.08.2025г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжност главен счетоводител в отдел „Административно-правни, финансови дейности и човешки ресурси“, дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ към „Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3, вр. чл. 108, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Сочат се съществени процесуални нарушения в дисциплинарното производство и се оспорват материалноправните предпоставки за налагане на наказанието.

В съдебно заседание жалбоподателя лично и чрез процесуалния си представител адв. Р., иска заповедта да бъде отменена. Допълнителни доводи за незаконосъобразността на административния акт се излагат в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира разности, съгласно представен списък и прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез адв. С. оспорва жалбата, иска се отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на издадената Заповед. Допълнителни доводи навежда в представени писмени бележки. Претендира присъждане на

разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява и по делото не е спорно, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателя Т. И. Ц. заема длъжността „главен счетоводител“ в отдел „Административно-правни, финансови дейности и човешки ресурси“, дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ към Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с ранг I младши.

Със Заповед № РД-10-1/28.07.2025г. на главния секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е образувано дисциплинарно дело. В проведеното дисциплинарно производство срещу Т. И. Ц., в качеството ѝ на главен счетоводител в отдел „Административно-правни, финансови дейности и човешки ресурси“, дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ към Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ са установени и доказани следните нарушения, а именно:

- Допуснала е, в качеството ѝ на главен счетоводител в отдел „Административно-правни, финансови дейности и човешки ресурси“, дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ към Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, да не изпълни задълженията си, вследствие на което са налице просрочени задължения на ИАМН, включително от месеците януари и февруари 2025г.;

- Допуснала е забава на плащания и текущите задължения на ИАМН към доставчици на външни услуги към 22.07.2025 г. са в размер на 76 833 лв., в т.ч. просрочени задължения в размер на 71 256 лв.

- Отделно от това, заради действията/бездействията на Ц. са налице задължения на ИАМН по издадени Изпълнителни листове в размер на 8 185 лв., както и вземания от страна на трети лица към ИАМН, във връзка с неправилно внесени държавни такси по сметката на ИАМН в приблизителен размер – около 16 000 лв.

На 21.07.2025г. Ц., в качеството ѝ на главен счетоводител на ИАМН, е подала към Министерство на здравеопазването Обяснителна записка, част от регулярен финансов отчет до МЗ, в който отчет е посочено, че ИАМН няма просрочени задължения към 30.06.2025г., което не отговаря на наличната информация от регистрите на агенцията. Подадената към МЗ информация не е съгласувана с нито един служител от ръководния състав на ИАМН.

С електронно писмо на Министерство на здравеопазването от 10 юли 2025г., Агенцията е уведомена, че не е предоставена изисканата информация във връзка с извършвания финансов одит на ГФО на МЗ за 2024 г. Тази информация многократно е искана чрез имейли и телефонни разговори с г-жа Ц. от страна на Главен секретар на ИАМН, както и от ръководителя на одитния екип към 10 юли 2025г.

След изискана от Министерство на здравеопазването справка за провизирани просрочени вземания, съгласно т. 36 от писмо ДДС № 20/2004г. на МФ, като същата да бъде придружена с попълнена Справка за вземанията, задълженията, просрочията и провизиите към 31.12.2023г., справката еднократно им е била изпратена от г-жа Ц. в некоректен вид и въпреки дадените указания за коригиране, до дата 10.07.2025 г. не е изпратена отново.

Допълнително, във връзка с одита на ГФО на МЗ за 2024г., от МЗ са поискали до 12:00 ч. на 10.07.2025г. да бъде допълнена Справка за вземанията, задълженията, просрочията и провизиите към 31.12.2024г., съдържаща допълнителна колона с датата на изтичане на срока за погасяване на вземанията. Към 10.07.2025г., 16:50 ч., тази справка също не е предоставена на одитния екип на Сметната палата.

Не са били представени и исканите пояснения относно избрания подход за провизиране-индивидуална провизия по вземания или обща провизия за група вземания, като бъде изяснено и по какви критерии е извършено групирането, предвид че съгласно счетоводната политика провизията се определя въз основа на изтеклия срок на вземанията.

Исканата информация е била изпратена в 18:00 на 10.07.2025г., като Ц. я е изпратила от електронната поща на г-жа С. П. – главен експерт в отдел АПФДЧР. Електронното писмо на МЗ от 12 юни 2025г. е било изпратено и на служебната електронна поща на Ц.. Същата използва служебната си електронна поща с отдалечен достъп, когато е в платен годишен отпуск или във временна нетрудоспособност.

Министерство на здравеопазването е информирало Агенцията, че забавянето сериозно възпрепятства изпълнението на одитния ангажимент в срок. Също така, е установено, че е налице неизпълнение на Заповед № РД-01-61/26.06.2025г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ от страна на г-жа Ц., с която ѝ е наредено да предаде цялата налична информация, свързана с преките ѝ задължения на С. Д. П., главен експерт в дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“, а именно:

-В срок до 05.07.2025г. не е осигурила на С. Д. П., главен експерт в дирекция АПФДИО, достъп до всички счетоводни регистри, водени в ИАМН, както и цялата служебна база данни, поддържана от нея, в качеството ѝ на главен счетоводител.

-В срок до 05.07.2025г. не е запознала г-жа С. Д. П., главен експерт в дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ със спецификата на длъжността главен счетоводител, отнасяща се до предоставяне на Министерство на здравеопазването под формата на текущи и периодични справки и всякаква друга информация, отнасяща се до изпълнението на служебните и задължения.

-В срок до 07.07.2025г. не е изготвен съвместно със С. Д. П., главен експерт в дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“, шестмесечния отчет за дейността на ИАМН.

-В срок до 04.07.2025г., 15.00 часа, Ц. не е представила докладна записка, с която да докладва на изпълнителния директор на ИАМН за изпълнението на горесцитираната заповед.

Също така, Ц. системно е нарушавала работното време, като същата е идвала на работа много след началото на работния ден.

С Решение по дисциплинарно дело № 1/2025г. на Дисциплинарния съвет на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е предложено на изпълнителния директор да наложи на Т. Ц. дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 5, във вр. С чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, като към това решение са приложени: Протокол № 1 от изслушване на Т. Ц.; Протокол № 2 от изслушване на Г. И.; Протокол № 3 от изслушване на С. П.; Протокол № 4 от изслушване на М. К.; Протокол от изслушване на Т. Ц. пред органа по назначаването от 31.07.2025г.

Издадена е оспорената Заповед № РД-10-05/01.08.2025г., на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с която е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" на Т. И. Ц., на длъжност главен счетоводител в отдел „Административно-правни, финансови дейности и човешки ресурси“, дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ към „Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, във връзка с Раздел 5 „Преки задължения“, т. 1 и т. 2 от длъжностната ѝ характеристика за длъжността главен счетоводител на ИАМН и е прекратено служебното ѝ правоотношение.

В заповедта е прието, че са налице установените в образуваното дисциплинарно дело нарушения, като същите са възпроизведени в мотивите на и. Прието е, че извършено виновно нарушение на служебните задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. С поведението си в конкретния случай Т. И. Ц. е нарушила задълженията си относно начина на изпълнение на държавната служба по чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 2 от Закона за държавния служител, съгласно които държавният служител е длъжен да изпълнява точно задълженията си, определени в длъжностната характеристика, и в съответствие с нормативните актове.

Нарушенията са квалифицирани, като такива по чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДСл и във връзка с Раздел 5 „Преки задължения“, т. 1 и т. 2 от длъжностната й характеристика за длъжността главен счетоводител на ИАМН „1. Планира, организира, координира и контролира финансово – счетоводната дейност в Агенцията в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, Сметкоплана на бюджетните организации (СБО), Единната бюджетна класификация (ЕБК) и приложимите за бюджетните предприятия счетоводни стандарти и указания; 5.2. Осъществява предварителен, текущ и последващ вътрешен финансов контрол по спазване на финансовата и платежна дисциплина, правилното оформяне на първичните и официални счетоводни документи“.

Посочено е, че имат негативно отражение за гражданите и за Агенцията от финансова гледна точка, и създават трайна нестабилност и недоверие в работата на Ц. в качеството й главен счетоводител на ИАМН.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

Заповедта, предмет на съдебен контрол по настоящото дело, е връчена на жалбоподателя на 01.08.2025г., в 17:47 ч. Жалбата срещу издадената заповед е депозирана в АССГ на 12.08.2025г.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал. 1-3 от АПК за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

В случая оспорената заповед е издадена от органа по назначаването - Изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“ при Министерството на здравеопазването. Разпоредбата на чл. 5, т. 7 от Устройствения правилник на ИА „МН“ урежда правомощието на Изпълнителния директор да назначава държавните служители в агенцията, да изменя и прекратява служебните им правоотношения. Не е спорно по делото, че към датата на издаване на заповедта длъжността „Изпълнителен директор на ИА „МН“ се заема от И. Д.. Тя е издала оспорената заповед в качеството си на компетентен орган.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е посочил правното основание за издаването й - чл. 107, ал. 1, т. 3 и чл. 108 от ЗДСл. Съдът намира, че оспорената заповед е издадена в нарушение на предписаната от закона форма - чл. 97, ал. 1 ЗДСл, тъй като липсва ясно и конкретно дефиниране на дисциплинарното обвинение за неизпълнение на служебните задължения, предвидени в длъжностната характеристика, съгласно изискването на чл. 97, ал. 1, т. 4-5 ЗДСл.

Деянията, които съставляват дисциплинарни нарушения са конкретно определени с чл. 89, ал. 2 ЗДСл, съответно – виновното извършване на което и да е от тези деяния е основание за налагане на наказание на държавния служител. Административният орган, овластен да налага дисциплинарни наказания дължи да формулира ясно, категорично и конкретно обвинение срещу

служителя, по такъв начин, че да обоснове извършване на нарушение.

Съгласно императивното правило на чл. 97, ал. 1, т. 4 и 5 ЗДСл. дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, която следва да съдържа: описание на извършеното от служителя нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушени.

В случая, в заповедта тези реквизити липсват, като описаните фактически обстоятелства за издаването ѝ са общи, декларативни и не посочват конкретните действия или бездействия.

Оспорващата е привлечена към дисциплинарна отговорност за вменени ѝ множество нарушения на служебната дисциплина. Вменените на Т. Ц. за доказани дисциплинарни нарушения са квалифицирани обобщено по чл. 89, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДСл и във връзка с Раздел 5 „Преки задължения“, т. 1 и т. 2 от длъжностната ѝ характеристика за длъжността главен счетоводител на ИАМН „1. Планира, организира, координира и контролира финансово – счетоводната дейност в Агенцията в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, Сметкоплана на бюджетните организации (СБО), Единната бюджетна класификация (ЕБК) и приложимите за бюджетните предприятия счетоводни стандарти и указания; 5.2. Осъществява предварителен, текущ и последващ вътрешен финансов контрол по спазване на финансовата и платежна дисциплина, правилното оформяне на първичните и официални счетоводни документи“. Видно от изложението в Заповедта, така посочените за извършени множество нарушения са от различно естество по материята на правна регулация. Вменените нарушения - действия или бездействия на жалбоподателя Ц., следва да са основани и обосновани като нарушения не само на общите норми на ЗДСл, но и на конкретни правни норми, което не е сторено в оспорваната Заповед. В Заповедта липсва конкретизация и индивидуализация на всяко едно от твърдяните за извършени нарушения от жалбоподателя по конкретния приложим материален закон и норма, регламентиращи всяко едно от задълженията, които се вменени за нарушени или неизпълнени от оспорващата по ЗДСл, както и съответстващото се по вид и норма наказание – съгласно предвиденото в ЗДСл. Констатира се също, че в заповедта липсват и точни дати, на които са извършени вменените нарушения. Нарушението на формата на административния акт е самостоятелно основание за неговата отмяна. В този смисъл е практиката на ВАС, обективирана в Решение № 12404 от 03.12.2025г. по адм. д. № 2533/2025г., II отд. на ВАС и др.

Отделно в случая е допуснато и нарушение на чл. 91, ал. 1 ЗДСл. Предвид изискването за мотивиране на акта и съобразявайки нормата на чл. 91 ЗДСл, визираща критериите при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, а именно - тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител, се налага извод, че в заповедта за уволнение е необходимо да бъде обоснован вида и размера на наложеното наказание, което дисциплинарно наказващият орган не прави в конкретния случай. По нито едно от тези обстоятелства не са изложени мотиви, въпреки, че е наложено най-тежкото възможно дисциплинарно наказание. Не са посочени конкретно вредни последици за държавната служба, настъпването на които да са в пряка причинна връзка с действия/бездействие на служителя, не е взето предвид цялостното служебно поведение, нито високите оценки в атестационните формуляри на резултатите, постигнати от служителя. В процесната заповед ответникът само декларативно е заявил, че е спазил изискването на чл. 91, ал. 1 от ЗДСл, но не е изложил конкретни мотиви

относно характера и тежестта на дисциплинарното нарушение, обстоятелствата при които е извършено, последиците за държавната служба, цялостното поведение на държания служител.

От друга страна, като неоснователни съдът преценява доводите за нарушено право на защита в дисциплинарното производство, вкл. за опорочаване процедурата пред дисциплинарния съвет. На дисциплинарно уволненият държавен служител е осигурена възможност и време да се защити/да организира защитата си и тази възможност е била оползотворена, чрез представянето на няколко докладни записки и обяснения.

На следващо място, съдът счита, че издадената заповед е и в противоречие с целта на закона. Административният орган е упражнил правомощията си по ЗДСл в противоречие с принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 1 АПК – посоченото правомощие да бъде упражнено по разумен начин, добросъвестно и справедливо, поради което обжалваната заповед е издадена в противоречие с чл. 6, ал. 2 АПК, тъй като е засегнала права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Налице е несъразмерност между вменените нарушения и наложеното най-тежко дисциплинарно наказание "уволнение", което води и до прекратяване на служебното правоотношение.

По изложените съображения, Заповед № РД-10-05/01.08.2025г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", с която на Т. И. Ц. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното и правоотношение на длъжността „главен счетоводител“ в отдел „Административно-правни, финансови дейности и човешки ресурси“, дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ към Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с ранг I младши, считано от 04.08.2025г. е незаконосъобразна, като издадена при допуснатите в дисциплинарното административно производство процесуални нарушения и в противоречие с целта на закона.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, което Съдът, като съобрази представените списък по чл. 80 ГПК и договор за правна помощ определя в размер на 1027,70 евро, развоняващи се на 2010 лева, от които 2 000 лева за адвокатско възнаграждение и 10 лева за платената държавна такса. Размерът от 2 000 лева, предвид чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004г. на Висшия адвокатски съвет и с оглед фактическата, и правна сложност на делото, според съда не е прекомерно висок.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. И. Ц., ЕГН [ЕГН], от [населено място], Заповед № РД-10-05/01.08.2025г., на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", с която и е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 107, ал. 1, т. 3, вр. чл. 108, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното и правоотношение от длъжността „главен счетоводител“ в отдел „Административно-правни, финансови дейности и човешки ресурси“, дирекция „Административно-правни и финансови дейности и информационно осигуряване“ към „Изпълнителна агенция „Медицински

надзор“, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Медицински надзор" да заплати на Т. И. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, сумата в размер на 1027,70 /хиляда двадесет и седем евро и 70 цента/ евро, равняващи се на 2010 /две хиляди и десет/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: